

Investigating the effect of CEO's performance incentives on fraud in financial reporting

Vahid Mahmoodi¹, Ali Akbar Vahedi², Omid Reza Rasteghari^{3*}

1. Assistant Professor, Kar Institute of Higher Education, Qazvin, Iran

2. Assistant Professor, Kar Institute of Higher Education, Qazvin, Iran

3. M. A. Student of Accounting, Kar Institute of Higher Education, Qazvin, Iran

Abstract

The purpose of this study is to investigate the effect of CEO's performance incentives on financial reporting fraud among companies listed on the Tehran Stock Exchange. To achieve this goal, in the calculation of financial reporting fraud, Auditing Standard No. 40 entitled "Auditor's Liability for Fraud and Error in Financial Statements", which identified 19 cases of fraud, was used to measure Obtaining the CEO's performance incentives. Two ratios were used (the ratio of the CEO's shares to the total shares of the company and the ratio of the CEO's reward to the annual stock dividend). The statistical sample includes 82 companies during the period 2010 to 2019. The hypothesis test was performed according to logistic regression with respect to zero and one dependent variable with eviews software. The results showed that the incentive to pay incentives based on CEO performance (ratio of CEO reward to annual stock dividend) has no significant effect on financial reporting fraud, but the incentive to pay incentives based on CEO performance (ratio of CEO shares to total company shares) It has a significant and inverse effect on financial reporting fraud.

Keywords: CEO's performance incentives, Financial reporting, Fraud, Tehran Stock Exchange.

* Corresponding author: Omid Reza Rasteghari, omidrastegari22@gmail.com

بررسی تأثیر انگیزه‌های عملکردی مدیرعامل بر تقلب در گزارشگری مالی

وحید محمودی

علی اکبر واحدی

امیدرضا رستگاری*

استادیار، مؤسسه آموزش عالی کار، قزوین، ایران

استادیار، مؤسسه آموزش عالی کار، قزوین، ایران

دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، مؤسسه آموزش عالی کار، قزوین، ایران

چکیده

هدف این پژوهش، بررسی تأثیر انگیزه‌های عملکردی مدیرعامل بر تقلب در گزارشگری مالی در بین شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می‌باشد. برای دستیابی به این هدف، در محاسبه تقلب در گزارشگری مالی از استاندارد حسابرسی شماره ۴۰ تحت عنوان مسئولیت حسابرس در ارتباط با تقلب و اشتباه در صورت‌های مالی که ۱۹ مورد را برای تقلب شناسایی نموده است استفاده شد و به منظور اندازه‌گیری انگیزه‌های عملکردی مدیرعامل از دو نسبت (نسبت سهام مدیرعامل به کل سهام شرکت و نسبت پاداش مدیرعامل به سود سالانه سهام) استفاده گردید. نمونه آماری شامل ۸۲ شرکت طی دوره زمانی ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۸ می‌باشد. آزمون فرضیات با توجه به صفر و یکی بودن متغیر وابسته از رگرسیون لجستیک و با نرم‌افزار ایویوز اجرا گردید. نتایج پژوهش نشان داد که انگیزه مشوق‌های پرداختی بر اساس عملکرد مدیرعامل (نسبت پاداش مدیرعامل به سود سالانه سهام) تأثیر معناداری بر تقلب در گزارشگری مالی ندارد ولی انگیزه مشوق‌های پرداختی بر اساس عملکرد مدیرعامل (نسبت سهام مدیرعامل به کل سهام شرکت) تأثیر معنادار و معکوس بر تقلب در گزارشگری مالی دارد.

واژگان کلیدی: انگیزه‌های عملکردی مدیرعامل، گزارشگری مالی، تقلب، بورس اوراق بهادار تهران.